

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄

1. Καὶ ὅταν ἔφθασαν εἰς τὴν Κόνιαν, ὁμοίως ἐπήγαν εἰς τὸ συναγωγή των Ἰουδαίων καὶ ἐλάλησαν τέτοιας λογιῆς, ὅπου πολὺ πλῆθος ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους καὶ Ἑλληνας νὰ πιστεύσουν.
2. Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ὅπου δὲν ἐπέιστηκαν ἐπαρακίνησαν εἰς κακὸν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν ἐναντία τῶν ἀδελφῶν.
3. Καὶ αὐτοὶ λοιπὸν διέτριψαν ἐκεῖ ἀρκετὸν καιρὸν, καὶ ἐπαρρησιάζονταν μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Κυρίου, ὅπου ἐμαρτύραν τὸν λόγον τῆς χάριτος τοῦ καὶ ἔδιδε νὰ γίνονται σημεῖα καὶ τέρατα διὰ μέσου τῶν χειρῶν αὐτῶν.
4. Καὶ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως ἐσχίσθη· καὶ μερικοὶ ἦσαν μαζὶ μὲ τοὺς Ἰουδαίους, ἄλλοι ἦσαν μαζὶ μὲ τοὺς ἀποστόλους.
5. Καὶ ὡσὰν ἔγινεν ἡ ὀρμὴ τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν Ἰουδαίων, μαζὶ μὲ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν, νὰ ὑβρίσουν τοὺς ἀποστόλους καὶ νὰ τοὺς λιθοβολήσουν,
6. ὡσὰν τὸ εἶδαν οἱ ἀπόστολοι ἔφυγαν καὶ ἐπήγαν εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, εἰς τὴν Λύστραν καὶ εἰς τὴν Δέρβην καὶ εἰς τὰ περίχωρα·
7. καὶ ἐκεῖ εὐαγγέλιζαν.
8. Καὶ κάποιος ἄνθρωπος εἰς τὴν Λύστραν, ἀδύνατος εἰς τὰ ποδάρια, ἐκάθοντον· ὁ ὁποῖος ἦτον κουτσὸς ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μάνας του καὶ ποτὲ δὲν ἐπεριπάτησε.
9. Ἐτοῦτος ἄκουε τὸν Παῦλον ὅπου ἐλάλει, ὁ ὁποῖος, ὡσὰν τὸν ἀνατράνισε καὶ τὸν εἶδεν ὅτι ἔχει πίστιν νὰ σωθεῖ,
10. εἶπε μὲ μεγάλην φωνήν: «Σήκω ὀρθὸς ἀπάνου εἰς τὰ ποδάρια σου». Καὶ ἐκεῖνος ἐπήδησε καὶ ἐπεριπάτει.
11. Καὶ τὸ πλῆθος, ὡσὰν εἶδαν ἐκεῖνο ὅπου ἔκαμεν ὁ Παῦλος, ἐσήκωσαν τὴν φωνήν τους λυκαονιστὶ καὶ εἶπαν: «Οἱ θεοὶ ὁμοιώθηκαν μὲ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐκατέ-

- βηκαν εις ἐμᾶς.
12. Καὶ ἔκραζαν τὸν Βαρνάβαν Δία, καὶ τὸν Παῦλον τὸν ἔκραζαν Ἑρμῆν· ἐπειδὴ αὐτὸς ἦτον ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου.
13. Καὶ ὁ ἱερεὺς τοῦ Διός, τοῦ ὁποίου ὁ ναὸς ἦτον μπροστὰ εἰς τὴν πόλιν, ἔφερε ταύρους καὶ στεφάνια εἰς τὸν πρόαυλον μαζί με τὸ πλῆθος καὶ ἤθελε νὰ θυσιάσει.
14. Ἀμὴ οἱ ἀπόστολοι ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Παῦλος, ὡσὰν τὸ ἤκουσαν, ἔσχισαν τὰ ροῦχα τους καὶ ἐπήδηξαν μέσα εἰς τὸ πλῆθος καὶ ἔκραζαν,
15. καὶ ἔλεγαν: «ὦ ἄνδρες, διατί κάμνετε ἐτοῦτα; Καὶ ἐμεῖς ἄνθρωποι ὁμοιοπαθεῖς εἴμεστε ὡσὰν καὶ ἐσεῖς, καὶ σᾶς εὐαγγελίζομεν νὰ γυρίσετε ἀπὸ τοῦτα τὰ ψεύτικα εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζωντανόν, ὅπου ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ὅλα ὅσα εἶναι μέσα εἰς αὐτά.
16. Ὁ ὁποῖος εἰς τὲς ἀπερασμένες γενεὲς ἄφησεν ὅλα τὰ ἔθνη νὰ περιπατοῦν τὲς στρατές τους·
17. ἀγκαλὰ καὶ δὲν ἄφηκεν ἀμαρτύρητον τοῦ λόγου του, κάμνοντας καλοσύνες καὶ δίδοντάς μας ἀπὸ τὸν οὐρανὸν βροχὲς καὶ καιροὺς καρποφόρους, χορταίνοντας φαγητὰ καὶ εὐφροσύνην τὲς καρδίαις μας».
18. Καὶ λέγοντες ἐτοῦτα, μόλις ἐκατάπαυσαν τὸ πλῆθος νὰ μὴν τοὺς θυσιάσουν.
19. Καὶ ἦλθαν ἀπὸ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ τὴν Κόνιαν Ἰουδαῖοι καὶ ἐκατάπεισαν τὸ πλῆθος, καὶ ἐλιθοβόλησαν τὸν Παῦλον καὶ τὸν ἔσυραν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν λογιζόντες τὸν νὰ ἀπόθανε.
20. Ἀμὴ ὡσὰν τὸν ἐτριγύρισαν οἱ μαθηταί, ἐσηκώθη καὶ ἦλθε μέσα εἰς τὴν πόλιν· καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐβγήκε μαζί με τὸν Βαρνάβαν καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Δέρβην.

Εμμανουήλ Χ. Κάσδαγλης (επιμ.), *Ἡ Καινὴ Διαθήκη του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἀπλὴν διάλεκτον γενομένη μετάφρασις διὰ Μαξίμου του Καλλιουπολίτου*, ΜΙΕΤ, Αθήνα 1995.